

विद्याविशेषतः । एतेभ्यो हि द्विजायेभ्यो देयमक्षं
 सर्वाक्षयम् । इतरेभ्यो बहिर्वेदि कृतास्तु प्रदीयते ।
 विद्याविशेषत इति अत्रविद्याय अत्रं बह्विद्याय
 बह्वित्यर्थः । बोधायनः सुब्राह्मण-त्रैलोक्य-वेदपारगभ्यो
 सुर्वय-निर्वैशौषधार्थ-वृत्तिकीक-यक्ष्यमाणाध्ययनाध्वसंयोग
 वैश्वजितेषु द्वयविभागो यथागति कार्यो बहिर्वेदि
 भिक्षमायेषु कृतास्तमितरेषु । निर्वैशः, विवाहः ।
 वैश्वजितः, सर्वस्वदक्षिणया कृतविश्वजिदागः । बहि-
 र्वेदिपहणादेतेभ्यो बहिर्वेदपि धनमवश्यं देवम् । अन्ये-
 भ्यस्तु अन्तर्वेदेव धनदाननियमः । बहिर्वेदि तु कृतास्त-
 स्यैव । आपस्तम्बः “भिक्षमायो निमित्त-माचार्यो
 विवाहो यज्ञो मातापितृभूमूर्धनैतच्च नियमाद्विधोपः ।
 तत्र, गुणान् समीक्ष्य यथा देवं, इन्द्रिव-प्रौढर्षेण तु
 भिक्षमायमनिमित्तं न तथाद्विद्येत” । “बुभूषी भरथेष्वा ।
 अर्हेतश्च नियमाद्विधोप इति, अधिकारिणस्यावश्यक-
 कर्मविधिलोपपसङ्गः । यमः “वेदेभ्यस्त्वष्ट्रेषु कृतं
 विप्रसृष्टाग्निषु । सन्तारयति दातारं महतः किल्बिषा-
 दपि” । पञ्चपुराणे “एकं वेदान्तं विप्रं भोजयेत्
 त्रय्यान्वितः । तस्य भुक्ता स वै कोटिविप्राणां नात्र
 संशयः” । शातातपः “वेदपूर्णस्रुचं विप्रं सुभुक्तमपि-
 भोजयेत् । न तु मूर्खं निराहारं पण्डितसुपवासिनम्” ।
 व्यासः “यत् सिक्तं वेदविद्वुङ्क्ते षट्कर्मनिरतः
 शुचिः । दातुः फलमसंख्येयं जन्म जन्म तदक्षयम् ।
 वेदविद्याव्रतज्ञाते त्रैलोक्ये गृहमागते । क्रीडन्त्यौषधयः
 सर्वा यास्यातः परमां गतिम्” । शौण्डेयः, अस्त्रानि ।
 महाभारते “तद्गुणास्तद्वनाराजसङ्गहृत्सङ्गहृत्पात्रयः ।
 अर्धिनश्च भवन्त्यर्धे तेषु दत्तं महाफलम्” । अत्र तच्छ-
 न्देन पूर्वोक्ताः पितरो देवताश्च परावृत्त्यन्ते । अथवा
 तदेव दीयमानं भक्तमदनीयं येषां ते तंवा एवं तद्वना-
 दिगन्धा अपि । “तच्छरेभ्यः परेभ्यो वा ये भयात्तां
 शुधिष्ठिर ! । अर्धिनो भोक्तुमिच्छन्ति तेषु दत्तं महा-
 फलम् । कृतस्त्रा कृतदाराश्च ये विप्रा देशसंज्ञके ।
 अथौषधभिक्षाग्नि तेषु दत्तं महाफलम् । चारित-
 नियता राजान् ! ये कृपाः कृपयन्तः । अर्धिनश्चोपग-
 ण्ति तेषु दत्तं महाफलम् । अथुप्रतृकान्ताः स्वधर्मे
 पात्रयस्रुचयेषु च । कृपाप्राप्ताः कृपाहाराक्षेभु दत्तं
 महाफलम् । तपस्विनस्तपोनिष्ठाक्षया भैक्ष्यचराश्च ये ।
 अर्धिनः किञ्चिद्विच्छन्ति तेषां दत्तं महाफलम्” ।

आदित्यपुराणम् “अक्रौवना धर्मपराः शान्ता दमदमे
 रताः । तादृशाः साधवो विप्रास्तेभ्यो दत्तं महाफलम् ।
 कृतसर्वस्वहरणानिर्होषाः प्रमद्विष्णुभिः । सृष्टयन्ति सुभ-
 ज्ञानां तेषु दत्तं महाफलम्” । शातातपपराशरौ
 “सज्जितमधीयानं ब्राह्मणं यो व्यतिक्रमेत् । भोजने
 चैव दाने च दहत्यासपन्नं कुचम्” । भविष्यपुराणे
 यस्त्वासुसमतिक्रम्य ब्राह्मणं पतितावते । दूरस्थं
 भोजयेन्मृदो गुणाट्टं नरकं व्रजेत् । तस्मात्प्रातिक्रमेत्
 प्राणो ब्राह्मणान् प्रातिवेशिकान्” । प्रातिवेशिकान्
 भ्रातृहाददूरवर्त्तिगृहान् । “सम्पन्निनक्षत्रां स्वान्
 दौहित्यं विट्पतिं तथा । भागिनेयं विशेषेण तथा बन्धून्
 वराधिप ! । नातिक्रमेन्नरस्तेषां सुभूषानपि गोपते ! ।
 अतिक्रम्य महारौरं रौरवं नरकं व्रजेत्” । विट्पतिः
 कामाता । सुभूषानपि नातिक्रमेदित्येतत्, अक्षदानं-
 विषयम् । हिरन्यादिदाने तु, सज्जितमूर्खव्यतिक्रमे
 दोषाभावात् तदुक्तं व्यासवशिष्ठबोधायनशातातपपरा-
 शरैः “यस्य चैव गृहे मूर्खो दूरे चापि बद्धस्तः ।
 बद्धस्तताय दातव्यं नास्ति मूर्खे व्यतिक्रमः । ब्राह्म-
 णातिक्रमो नास्ति विप्रो वेदविश्वजिते । अन्नन्तमग्नि-
 सुस्रुच्य न हि मज्जनि ह्वयेत्” । महाभारते “यदि
 स्वादधिको विप्रो दूरे इत्यादिभिर्बुधैः । तस्मै यत्नेन
 दातव्यमतिक्रम्यापि सज्जितम्” । विष्णुः “पुरोहित-
 स्लात्तन एव पात्रं स्रुद्धुहितपुत्रजाभातरश्चेति” ।
 “यस्यैते पुरोहितादयः, तस्यैव ते अन्यगुणरहिणा
 अपि पुरोहितादित्येनेव पत्राणि । व्यासः “माता-
 पितृषु यद्दत्तं भ्रातृषु स्रुतासु च । जायापत्योस्तु
 यद्दत्तं शोऽनिन्द्यः स्वस्तिशंक्रमः । पितुः शतगुणं दानं
 सहस्रं मातृचक्रत । अन्नं दुहितृदानं शोदयं
 दत्तमक्षयम्” । विष्णुधर्मोत्तरम् “आत्मनस्तु भवेत्
 पात्रं नान्यस्य स्वात् पुरोहितः । पुरोहिते तु स्वे दत्तं
 दानमक्षय्यस्रुचते । उपाध्यायार्त्विजोश्चैव गुरावपि च
 भानवैः । वस्त्रादिना न कर्त्तव्या मातरं पितरं प्रति” ।
 उपाध्यायादयस्तु, पूर्वमेव व्याख्याताः तथा ।
 “मातृवशा स्वसा चैव तथैव च पितृवशा, भगवान्मही
 भागिनेयी भागिनेयस्तथैव च । दौहित्योविट्पतिश्चैव
 तेषु दत्तञ्च अक्षयम् । श्रीभटे यत्तथा दत्तं तदक्षय-
 स्रुच्यते । मातापितृगुरौ भिक्षे विनियते षोडशोरिषि ।
 दीनानाद्यविष्टेभ्योदातव्यं भूतिमिच्छता । अदक्ष-